

AZ ASZTROLÓGIAI FORRADALOM

A CSILLAGOK TUDOMÁNYA
MINT A REINKARNÁCIÓ ÉS KARMA TUDOMÁNYA

ROBERT POWELL
ÉS
KEVIN DANN

REGULUS ART KFT.

2012

A mű eredeti címe:

THE ASTROLOGICAL REVOLUTION

Unveiling the Science of the Stars
as a Science of Reincarnation and Karma

Az eredeti művet kiadta:

LINDISFARNE BOOKS

An imprint of SteinerBooks / Antroposophic Press, Inc
610 Main St., Great Barrington, MA 01230
www.steinerbooks.org

COPYRIGHT © 2010 ROBERT POWELL és KEVIN DANN.

Minden jog fenntartva. A kiadvány semmilyen része nem sokszorosítható, nem tárolható információszolgáltató rendszerekben, és nem közvetíthető semmilyen formában vagy eszközzel (elektronikusan, mechanikusan, fénymásolással, lejegyzéssel vagy másképpen), a kiadó előzetes, írásos engedélye nélkül.

Fordította: Cseri Krisztina

Lektorálta: Lesti László

Nyomdai kivitelezés: BOOKPRINT Kft., Győr

Felelős vezető: Havlin Nikolett

Felelős kiadó: Cseri Krisztina

© Regulus Art Kft., Budapest, 2012

www.regulusart.hu

Minden jog fenntartva!

ISBN 978-963-89437-3-6

A FORDÍTÓ ELŐSZAVA

A mű eredeti címe: *The Astrological Revolution*. A „revolution” szó magyar jelentései [Ország László, Angol-magyar kéziszótár]: körforgás, keringés / fordulat / szabályos ismétlődés / forradalom / gyökeres átalakulás [gondolkodásban stb.], melyekből a „fordulat”, „forradalom”, „gyökeres átalakulás” kifejezések kerültek megfontolás tárgyává fordítás közben. Az angol „revolution” szó a tudományos, kulturális, technológiai, filozófiai és politikai területeken bekövetkező, forradalmi jellegű, gyökeres változásokra egyaránt használatos. Szakmai konzultációkat követően a fordító a „forradalom” kifejezést választotta, mely véleménye szerint harmóniában van a könyvben található úttörő gondolatokkal.

Az angol nyelvű eredeti műben az állatövi jegyek megnevezései legnagyobbbrészt latinul szerepelnek. Az angol terminológiában a latin megnevezés általános az asztrológiai szaknyelvben. A magyar kiadásban azonban a legtöbb helyen a magyarra fordított, közismert elnevezéseket használjuk, megkönnyítve az olvasó munkáját. A latin és a magyar kifejezések összefüggéseit az olvasó a „Horoszkópokkal kapcsolatos tudnivalók” fejezetben, a 171. oldalon találja meg. Ma a magyar asztrológiai szaknyelvben mind az „állatöv”, mind pedig a „zodiákus” kifejezés széles körben használatos fogalommá vált. A fordító ebben a könyvben a „zodiákus” kifejezést választotta, mely azonos az „állatöv” kifejezés jelentésével.

A könyvben bemutatott horoszkópok egy számítógépes programmal (*Astrofire*) készültek. A horoszkópok fejlécében szereplő adatokból csak a „megnevezéseket”, és a külső és belső kör tartalmait fordítottuk magyarra. A többi adat esetén a következőkben látja az olvasó a magyar megfelelőket:

Latitude: Szélességi fok

Longitude: Hosszúsági fok

Date: Dátum (hét napja, nap/hó/év, Julian = Julianus-naptár vagy Gregorian = Gregorián-naptár szerint)

Time: Idő (óra, perc)

Siderial time: Sziderikus idő

Vernal point: Tavaszpont

House System: Házrendszer

Zodiac: Zodiákus (Sidereal = sziderikus, Tropical = tropikus)
Aspect set: Fényszögbeállítás (Conjunction = együttállás, Square = kvadrát, Opposition = szembenállás)

Az 5.fejezetben számos csillagászati paraméter került feltüntetésre az egyes csillagokkal kapcsolatban. A szerző több helyütt jelzi, hogy bizonyos értékek a csillagászat eddigi kutatásainak eredményei, de még megerősítésre várnak. Az eredeti mű és a magyar kiadás megjelenése, illetve az olvasói kézhezvétel között elképzelhető, hogy új kutatási eredmények is napvilágra kerültek, melyekről az olvasó a legújabb szak-könyvek vagy az internet segítségével tud tájékozódni.

A könyv lábjegyzeteiben található, más művekre vonatkozó hivatkozások bizonyos könyvek bizonyos oldalaira utalnak. Ezeket a hivatkozás-megjelöléseket nem fordítottuk magyarra, hiszen az olvasó csak így találja meg az idézeteket igény esetén. A magyarul is megjelent könyvek megnevezéseit az Irodalomjegyzékben tüntettük fel. Amennyiben az érthetőség szempontjából a fordítás szükséges volt a szövegben, () zárójelek közé helyeztük a magyar nyelvű megfelelőket, vagy [] zárójelbe írtuk megjegyzésünket az adott művel, illetve további megjelölésével, megnevezésével kapcsolatban.

Budapest, 2012.04.11.

A fordító

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés: Széth oszlopai – <i>Kevin Dann</i>	xI
1. Az elveszett, majd újra megtalált csillagbölcesség	1
2. Életről életre: Asztrológiai reinkarnáció-kutatás	33
3. Állhatatosan és kitartóan: Illúziók elkerülése a karmakutatásban	69
4. Az új evangélium a csillagokban	103
5. Krisztus és a csillagos ég	146
Horoszkópokkal kapcsolatos megjegyzések	171
1.sz. melléklet <i>A csillagok új tudománya és a sors új tudománya</i>	175
2.sz. melléklet <i>A tropikus zodiákussal kapcsolatos további elgondolások</i>	198
3.sz. melléklet <i>A sziderikus zodiákus térképe</i>	232
4.sz. melléklet <i>Vetés a Holddal</i>	234
Irodalomjegyzék	239

*Az 1-4. fejezeteket Robert Powell és Kevin Dann;
az 5. fejezetet és a melléleteket Robert Powell írta.*

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönetemet fejezem ki a *Journal for Star Wisdom* szerkesztő bizottságának – William Bentonak, Brian Graynek és Robert Schiappacasse-nak – áldozatos munkájukért a csillagbölcsség (Asztroszófia) titkainak folyamatos kutatásában, és David Tresemernek, amiért létrehozta a StarHouse-t Boulderben, Coloradoban, ami 1990-es megalapítása óta ad otthont számos csillagbölcsséghez tartozó kutatásnak, gyűjteménynek.

A szerkesztést Kevin Dann végezte, aki a munkálatokban a könyv társszerzőjévé vált, és akinek nagyon hálás vagyok a szöveg csodálatos gazdagításáért.

Az elindulást az eredeti kézirat begépelése szintén segítette – és itt szívélyes köszönettel tartozom Dianna Marsdennek, aki azt az első változatot legépelte, mely azután több évig érlelési fázisban maradt.

Szívből köszönöm Lacquanna Paul rendületlen bátorítását is.

Mérhetetlen hálával tartozom Rudolf Steinernek, Elisabeth Vreedenek és Willi Suchernek (lásd az Irodalomjegyzéket) az Asztroszófia csillagbölcsségéhez kapcsolódó úttörő munkájukért.

Szintén megköszönöm a Lindisfarne Books kiadótól Chris Bamford és Gene Gollogly segítségét a könyv megjelentetéséhez, és William Jens Jensen óriási munkáját a könyv nyomtatásra történő előkészítésében.

Sok más ember is segített ilyen vagy olyan módon, akiknek ezen a helyen tiszteletemet és köszönetemet fejezem ki, anélkül hogy őket megnevezném.

Robert Powell

2010. április 30.

A Feltámadás kozmikus ünnepén

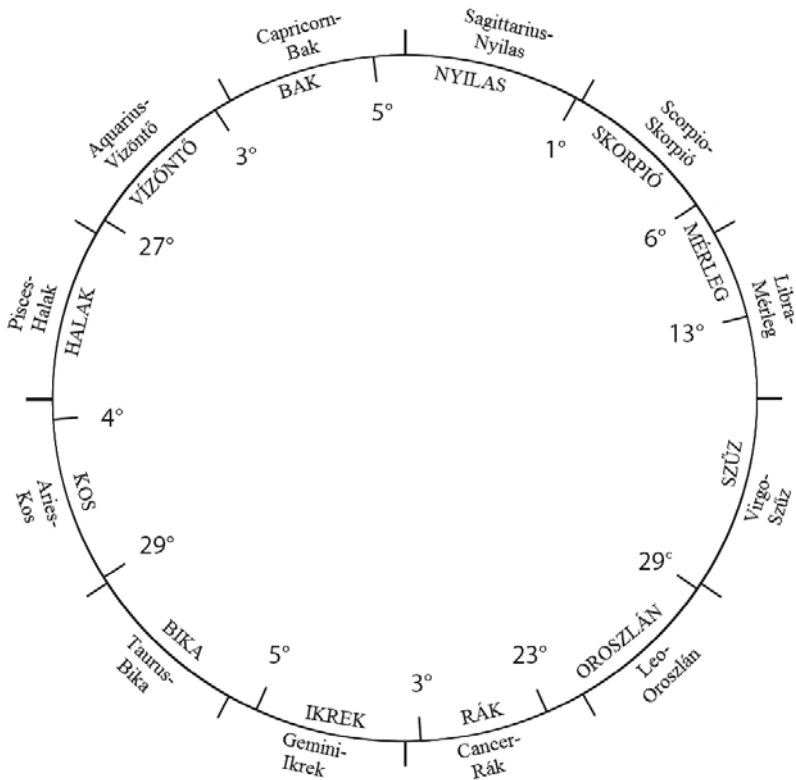
tanítványainak, hogy őrizték ezt a titkot amíg az idő eljön, mikor látják majd a csillagokból, hogy ő újjászületik, és azután kövessék a csillagot, és vigyenek ajándékokat és tegyék tiszteletüket önála. Egyértelmű, hogy az asztrológia eredeti tudománya Zarataszon keresztül jött létre, akit a görögök Zoroaszterként ismertek, és akinek a neve „arany fénylő csillag”-ot jelent. Az asztrológia célja az volt, hogy az emberiség felismerhesse és üdvözölhesse Zaratasz saját inkarnációját mint *Saoshyant*, vagy Messiást, és rajta keresztül felismerhessék a Naplényt, akit ő *Abura Mazda*nak nevezett, a Bölcsesség és Fény Urának. Zoroaszter a bölcsek mint csillagkövetők tradícióját vezette be, melyet arra szenteltek, hogy a Messiás eljövételének jeleiért olvassák az égboltot. Ez a tradíció a három napkeleti bölccsel kulminált; ők úgy ismerték az asztrológiát, mint a csillagok élő bölcsességét. A bölcsek élő csillagbölcssége, mely a sziderikus zodiákuson alapult, egy igazi „kőpillér” volt, hogy átvészelve a sötétség eljövendő időszakát.

AZ ELVESZETT TÉGLAOSZLOP:

A SZIDERIKUS ZODIÁKUS ÉS A CSILLAGÁSZATI ZODIÁKUS

Az i.sz. második századra, amikor a görög asztronómus, Ptolemaiosz csillagkatalógust készített (részben elődjének, az i.e. második században élő Hipparkhosznak a csillagkatalógusára alapozva) a nagy asztronómiai munkája, az *Almagest* számára, az ősi tisztánlátás, melyet a *tupsar Enuma Anu Enlil* őrzött, teljes mértékben elhomályosult. Ptolemaiosz csillagkatalógusa – mely csupán érzékszervi észlelésre alapozottan tartalmaz egyenlőtlen hosszúságú zodiákusi konstellációkat – adta az alapot a modern csillagászat egyenlőtlen nagyságú zodiákusi csillagképeinek definíciójához. Kevesebb mint hét évszázaddal a sziderikus zodiákus pontos képének „törvénybe iktatása” után, a sziderikus zodiákus eltűnt. A Széth téglaoszlopán lévő írást lemosták.

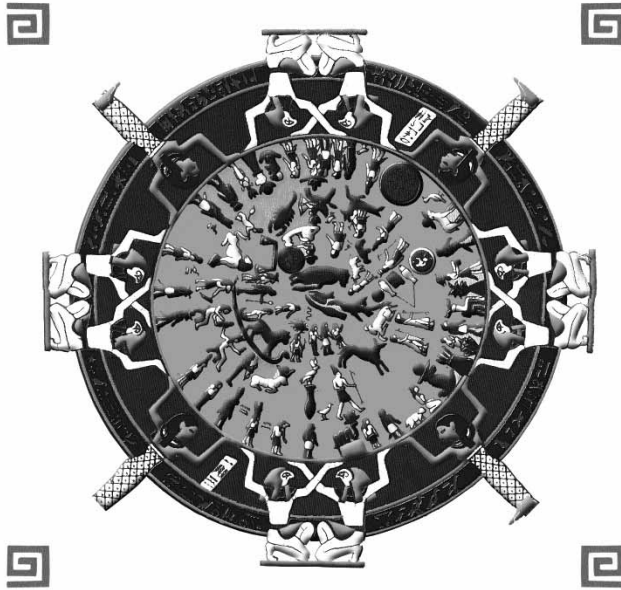
Ha valaki összehasonlítja az egyenlő felosztású sziderikus és az egyenlőtlen felosztású csillagászati zodiákust (lásd a következő oldalon lévő ábrát), világos, hogy nézőpont kérdése, hogy melyik csillag melyik divízióhoz tartozik. Összességében, a babiloni sziderikus jegyek bele vannak ágyazódva az ugyanolyan neveket viselő zodiákusi konstellációkba. A csillagászati zodiákusban lévő, egyenlőtlen hosszúságú szegmensek konstellációinak legtöbbször a babiloni egyenlő felosztású jegyekből egyszerűen

Sziderikus jegyek (kívül) és csillagképek (belül)

a jegyek határainak néhány fokos elmozdításával származtatható – a Szűz és a Mérleg közötti határ kivételével, ahol a Szűz konstellációja majdnem a babiloni Mérleg jegy feléig ér el. Ezzel a kivétellel együtt látható, hogy a Ptolemaiosz csillagkatalógusából származó csillagászati zodiákus elméletben a zodiákusi öv babiloni asztronómusok általi, 30°-os jegyekre való felosztás egy módosításának tekinthető. Akár elfogadjuk, akár nem, hogy a Ptolemaiosz által felvázolt csillagászati zodiákus előképe a babiloni zodiákus, a kettő közötti hasonlóság félreérthetetlen.

Ptolemaiosznak az ősi tisztánlátó érzékeléstől való eltávolodására a legszembetűnőbb példát a Szűz/Mérleg babiloni ábrázolása és az *Almagest*ben található leírás közötti eltérés adja. A babiloniak a Szűzet és a Mérleget egyenlően 30°-os hosszúságúnak látták. A Spica nevű fényes csillag a Szűz jegy végénél, a 29°-on helyezkedik el. A babiloniak a Szűzet egyenesen álló alaknak látták, aki egy búzaköteget tart a jobb

A Dendera-zodiákus (lásd a Szűz nagyítását a 179. oldalon)

kezében, és a búzaköteg csúcsát jelzi a Spica. Bal kezét pedig kinyújtja az Oroszlán farkának irányába. Az egyiptomiak szintén álló alakként ábrázolták a Szület, kezében a búzaköteggel, ahogyan az a Denderából származó zodiákuson, a Louvre Múzeumban látható.¹⁵

Ptolemaiosz Szüze viszont nem függőleges helyzetben van, hanem fekszik. Azt mondhatjuk, hogy ilyen módon Ptolemaiosz „megfosztotta trónjától” a Szület. Mivel a Szűz képviseli a mennyei bölcsességet (Szófia), a Szűz trónfosztása annak az isteni bölcsességnek az elvesztését jelzi, amely az ősi tisztánlátáson keresztül elérhető volt. Ezen felül Ptolemaiosz Szüze nemcsak hogy lefeküdt, hanem még lábai is átnyúlnak a babiloni Mérleg jegy felé-

Mérlegtartó részlet

15 Vetter, *Das Geburtshoroskop der Welt: Ägyptische Geburtskonstellation der Welt und die Kulturepochen*, 38-39.old.; lásd szintén Neugebauer és Parker, *Egyptian Astronomical Texts*, 4. kötet, 35. lemez.

ig. Ilyen módon Ptolemaiosz eltávolította a Mérlegtartót az égboltról, akit úgy láttak, hogy a jobb kezében mérleget tartott, mint ahogyan ez számos egyiptomi zodiákusi ábrázoláson is megjelenik.¹⁶ A Mérlegtartót a Beit Alpha zsinagóga padlózatán lévő héber zodiákuson szintén megtaláljuk (ez a Galilei-tótól körülbelül húsz kilométerre délre fekvő Jordán-völgyben található).¹⁷

A keresztény ikonográfiában Szent Mihály a Mérlegtartó. Az ősi tisztánlátás elvesztésével nem csak a (Szűz által megjelenített) Isteni Bölcsesség vált elérhetetlenné az emberi tudat számára, hanem „Szent Mihályt” is száműzték a zodiákusból, csupán a Mérleget hátrahagyva, melyet tartott. Ez megmagyarázza azt a különleges helyzetet, hogy miközben a többi zodiákusi jegy mind állat vagy emberi figura, csak a Mérleg jelöl egy élettelen (mechanikus) tárgyat. A babiloniak és az egyiptomiak számára a Mérleg egy olyan jegy volt, melyhez emberi alak tartozott – „Mihályé” (akit a babiloniak Mardukként ismertek) –, akit úgy láttak, hogy a Mérleget tartja. A babiloni sziderikus zodiákushoz visszatérve a Mérlegtartó „Mihály” az őt megillető helyére kerül vissza az égbolton – együtt a Szűzzel (Isteni Szófia), akit ő véd.

A SZIDERIKUS ZODIÁKUST MEGALAPOZÓ SZELLEMI VALÓSÁG

Bár az agyagtáblák megmutatták és így igazolták a sziderikus zodiákust mint az antikvitásból származó eredeti és autentikus zodiákust, a Közel-Kelet ősi kultúráinak archeológusai, nyelvészei, történészei és más kutatói a késő tizenkilencedik és a kora huszadik század során majdnem egyöntetűen mellőzték a sziderikus zodiákust és az ősi horoszkópokat, mint a valóság empirikus megjelenítésének lehetőségeit. Amennyire csodáltak Babilónia csillagokról szóló írásainak fennmaradását és megfigyelési pontosságát, az ókori világ modern kutatói, a történelemtudományban tevékenykedő kortársaikhoz hasonlóan, leginkább a materiális látásmód konzerválói voltak, és az ősi zenét, mitológiát és

16 Vö. Neugebauer és Parker, *Egyptian Astronomical Texts*, 4. kötet, 43. lemez (Esna B).

17 A Beit Alpha zsinagóga (i.sz. hatodik század) mozaikpadlója a tizenkét zodiákusi jegyet az arámi és héber nyelven írt neveikkel együtt mutatja. A 13. oldalon található kép ennek a zodiákusnak egy részletét ábrázolja. A Mérleg jegyét mutatja, mely a Mérleget ábrázolja, amint azt egy alak, a Mérlegtartó tartja. Ez a részlet összhangban van a Mérleg egyiptomi ábrázolásával is, melyben azonban a Mérlegtartó néha női formát ölt.

vallást egy primitív, pre-rationális – és így tudománytalan – felfogás termékének tekintették. Európai és észak-amerikai múzeumok sokasága versenyzett a rejtélyes ékírástos táblák tulajdonjogáért és az elsőbbségért azok megfejtésére, de a tudományos érdeklődés megoldhatatlanul összekapcsolódott a naturális (vagyis teljes mértékben fizikai érzékszervektől függő) világnézettel. A modern tudományos közösség számára az asztrológia a pseudo-tudományos szélhámosság magas fokát jelentette, a misztikusan félrevezetett teozófusok és spiritualisták, vagy még általánosabban, a szélhámosok és csalók területének tartották.

Amikor az ősi csillagbölcesség mindkét oszlopa úgy tűnt, hogy örökre elvész – ezúttal a huszadik század tudományos materializmusának ködében az egyik oldalon, és az opportunista kommercializmusban a másik oldalon –, újra egy nagy tanító jelent meg, hogy felelevenítse és kibővítse az ősi tudást. Röviddel azután, hogy Rudolf Steiner (1861-1925) filozófus és szellemi tanító 1900-ban megkezdte ezoterikus témájú előadásait, előtérbe helyezte az emberi tudat fejlődésének igaz és teljes képét, egy olyat, mely mélyreható és helyes megítélést tartalmaz mind az emberiség csillagvilággal kapcsolatos ősi tisztánlátásáról, mind pedig a szellemi világ evolúciós döntéséről, hogy hogyan, mikor és miért foglalkozott meg ez a tisztánlátás. Ő a saját, küzdelmekben kiérdemelt tisztánlátása jogán beszélt az ókori emberekről és mitológiájukról, hiszen ő látta, hogy a zodiákusi konstellációk a szellemi lények külső megnyilvánulását jelzik. Steiner a szellemi lényeket héber nevükön nevezte – „*szerafok, kerubok és trónok*”:

Feltételezzük, hogy valaki...bizonyos trónok, kerubok és szeráfok irányába akar mutatni. Emlékezzünk rá, hogy ezek a lények semmi esetre sem ugyanolyanok, mint tizenkét azonos katona csoportja. Ők meglehetősen különböznek egymástól. Mindegyik individuális bélyegét viseli, vagyis attól függően, hogy valaki merre fordítja a figyelmét, meglehetősen különböző lényeket láthat. Tehát ahhoz, hogy valaki kimutassa a trónok, kerubok és szeráfok egy bizonyos csoportját, egy bizonyos konstellációra kell mutatnia. Egy irányban ott vannak a trónok, a kerubok és a szeráfok mint az Ikrék; máshol az Oroszlán; és így tovább. Ők, úgy is mondhatjuk, irányjelző táblák, melyek jelzik az irányt, hogy bizonyos lények merre találhatóak. Így mi úgy tekinthetjük a konstellációkat, mint irányjelző táblákat, vagy határokat lények ezen régiói között.

A zodiákus konstellációi többet jelentenek, mint pusztá útjelző táblákat, de világossá kell tennünk, első lépésben, hogy amikor a zodiákusról beszélünk, akkor szellemi lényekre utalunk.¹⁸

Ennek a leírásnak megfelelően a zodiákusi csillagképek, mint csillagok csoportjai, a szeráfoknak, keruboknak és a trónoknak nevezett szellemi lények külső, „fizikai aspektusait” mutatják. Ebben a fényben, a *zodiákus* szó új jelentőséget hordoz. Ez az „állatok köre” *zoa* körére utal, melyből a *zodiákus* szó származik – egy olyan szó, melyet János a Jelenések Könyvében az Isten trónja körüli „lelkes teremtmények”-re használt.

És a trónus körül, a trón minden oldalán négy lelkes teremtmény van (*Zoa*), tele szemekkel elől és hátul: az első lelkes teremtmény olyan mint egy oroszlán, a második lelkes teremtmény olyan mint egy bika, a harmadik lelkes teremtmény egy ember arcával, a negyedik lelkes teremtmény mint egy repülő sas. (Jelenések 4:6-7)

János látomása a lelkes teremtményekről majdnem azonos Ezékiel látomásával a kerubokról. Ezékiel is „lelkes teremtmények”-nek nevezte a kerubokat (héberül: *hayoth*, mely pontosan megfelel a görög *zoának*):

És én néztem és láttam, hogy négy kerék volt a kerubok mellett... És mindegyiknek négy arca volt: az első egy kerub arca volt, a második arc egy ember arca volt, a harmadik egy oroszlán arca volt, és a negyedik egy sas arca volt. És a kerubok felemelkedtek. Ezek voltak a lelkes teremtmények, melyeket láttam. (Ezékiel 10:9, 14-15)

Máshol, Ezékiel úgy hivatkozik a lelkes teremtményekre, mint „egy ember arca”, „egy oroszlán arca”, „egy bika arca”, és „egy sas arca” (Ezékiel 1:10). Nem lehet kétség afelől, hogy Ezékiel és János látomása alapvetően ugyanaz volt, és hogy mindkettő a zodiákus ugyanazon régióra utal mint Zaratasz, aki a négy királyi csillag tanítását közölte. Rudolf Steiner a fentebb idézett, szellemi hierarchiákról szóló előadásaiban jelzi, hogy ténylegesen nem csak négy, hanem tizenkét szellemi lény (ezúttal ő úgy utal rájuk mint kerubokra, Ezékielhez hasonlóan) alkotja a zodiákust, a lelkes teremtmények köre:

18 Rudolf Steiner, *The Spiritual Hierarchies and the Physical World*, 98.old.

Bizonyára észrevették, hogy itt csak a zodiákus négy nevét írtam le. Ők képviselik a kerubok négy fő kifejeződését, de a valóságban, ezek közül minden egyes kerubnak a jobb és a bal oldalán van egyfajta kísérője, társasága. Így...tizenkét erőnk vagy hatalmunk van a Nap periferiáján...De hogyan függnek össze ezek a kerubok birodalmához tartozó erők a zodiákus szokásos neveivel?... Az ember általában a Kossal, a Bikával, az Ikrekkel, a Rákkal és az Oroszlánnal kezd; majd jön a Szűz és a Mérleg. A Sasnak később – határozott okból kifolyólag – fel kellett vennie a Skorpió nevet, egy későbbi transzformációnak köszönhetően. Azután jön a két kísérő jegy: a Nyilas és a Bak. Az Embert Vízöntőnek hívják meghatározott okból kifolyólag, melyre később térünk ki. Végezetül a Halak jönnek.¹⁹

Steiner itt megerősíti János, Ezékiel és Zaratasz látomását, miszerint a lelkes teremtmények kerubok, akiknek a köre azt a szellemi valóságot képezi, mely megalapozza a zodiákus tizenkét konstellációját. Az előző idézetben Steiner jelzi, hogy a tizenkét zodiákusi konstelláció irányában azonosítható szellemi lények nem csak kerubokból állnak, hanem szeráfok és trónok is vannak köztük.

ZODIÁKUSI KOROK ÉS KULTÚRKORSZAKOK

1909-ben, ugyanabban az időben, amikor Steiner szellemi hierarchiákról szóló előadásait néhány száz szellemi kereső ember közönsége hallgatta, milliók olvasták rendszeresen az újságcikkeket az ősi babiloni és egyiptomi írások szenzációs megfejtéseiről. Az assziriológusok és egyiptológusok közül egy sem állította, hogy felfedezéseik a csillagok mögött húzódó égi lények objektív felfogására mutatnának rá. Steiner beavatotti szintje azonban számára lehetővé tette – hasonlóan Ezékielhez, Jánoshoz és Zarataszhoz –, hogy tisztánlátásával érzékelyezze ezeket az élő teremtményeket, és meghatározza „befolyásuk szféráját”, mely a zodiákus konstellációiban eredeztet. Ő volt az, aki felfedte a csillagbölcesség kőoszlopát, és újra átnyújtotta az emberiségnek.

Párhuzamosan azzal, hogy felfedte az emberiség számára a zodiákus szent élő teremtményeinek természetét és működését, Rudolf Steiner

19 Ugyanott, 53-54.old.

felvázolta a kultúrkorszakok sorozatát is, mint a tavaszpont zodiákusi konstellációkon keresztüli retrográd mozgásának (a „napéjegyenlőségek precessziójának”) következményét. Pontos dátumokat adott meg, és közlése szerint minden korszak 2.160 évig tart.

Az Atlantisz utáni időt civilizációk korszakaira osztjuk, az első ó-indiai, a második ó-perzsa, a harmadikat káldeai-babiloni-egyiptomi, a negyediket görög-római, és az ötödiket, melyben ma élünk...Egy hatodik fogja követni ezt, és így tovább. Már sokszor megmutattam, hogyan kezdődött el a negyedik korszak...i.e. 747 körül és végződött...i.sz. 1413-ban. Ez volt a negyedik; és ma az ötödikben vagyunk.²⁰

Az időtartam i.e. 747 és i.sz. 1413 között ténylegesen 2.159 év, mivel i.e. 747 = -746.²¹ Az i.sz. 1414-es dátummal jönne ki a pontosan 2.160 éves periódus, amely egy-tizenkettede a „mozgás[nak], mely a napéjegyenlőségek precessziójában ölt testet – a napfelkelte és a tavaszi napéjegyenlőség pontja 25.920 év alatt megy egyszer végig a zodiákuson”.²² Mivel 25.920 év annak az időnek a hossza, mely ahhoz szükséges, hogy a tavaszpont (a Nap helyzete a tavaszi napéjegyenlőség pillanatában) végigmenjen retrográd irányban a zodiákus mind a tizenkét jegyén, 2.160 év szükséges ahhoz, hogy a zodiákus egy konstellációján keresztülmenjen, mivel $12 \times 2.160 = 25.920$, feltételezve, hogy a konstellációk egyenlő hosszúságúak (mindegyik 30° hosszú). Steiner úgy határozta meg a kultúrkorszakokat időpontokkal, hogy az maga után vonja, hogy a konstellációk egyenlő hosszúságúak; máskülönben a kultúrkorszakok nem tarthatnának egyformán 2.160 évig.

Az a kérdés maradt hátra, hogy azok az időpontok, melyeket Steiner a kultúrkorszakokra jelölt meg, megegyeznek-e azokkal a zodiákus szerinti kor-időpontokkal, melyek a napéjegyenlőségeknek a sziderikus zodiákus jegyein keresztüli precessziójából következnek. A válasz „igen”, feltéve ha megvizsgáljuk a zodiákusi korok és a kultúrkorszakok közötti eltérést. Ez

20 Steiner, *Mystery of the Universe*, 156.old.

21 A csillagászok a történésektől eltérő hagyománnyal kezelik az i.e. dátumokat. A történészek ezt írják: i.e. 3, i.e. 2, i.e. 1, i.sz. 1, i.sz. 2, és így tovább, miközben a csillagászok a következőképpen fejezik ki ezeket a dátumokat: -2, -1, 0, +1, +2. Vagyis a csillagászok az i.e. 1-t 0.évként kezelik, i.e. 2-t -1.évként, és így tovább.

22 Steiner, Ugyanott, 81.old.

az eltérés (mely egy állandó időhíd a zodiákusi kor kezdete és a megfelelő kultúrkorszak kezdete között) 1.199 évet tesz ki (majdnem 1.200 évet), ahogyan a következő vizsgálatból látható.

Az Aldebaran csillag (a Bika szeme) a Bika jegy 15° -án van, így a számítások szerint a tavaszpont jelenlegi helyzete körülbelül a Halak 5° -ra esik.²³ A maradék 5° a Halakból, melyet a tavaszpont mozgása a jövőben fog megtenni, a Halak jegy $1/6$ -át teszi ki. Figyelembe véve, hogy 2.160 évig tart, míg a tavaszpont a zodiákus egy (30° -os) jegyén keresztül halad, azt láthatjuk, hogy 360 évig tart egy jegy $1/6$ -át megtennie. Ez azt jelenti, hogy körülbelül 360 év múlva fogja elérni a tavaszpont a Halak $0^\circ =$ Vízöntő 30° -ot, és ekkor kezdődik el a Vízöntő zodiákusi kora. A tavaszpont Vízöntőbe történő belépésének pontos dátuma i.sz. 2375.²⁴ Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi Halak korszak i.sz. 215-ben kezdődött és 2.160 év elteltével i.sz. 2375-ig fog tartani. Ehhez hasonlóan a Kos korszak, mely i.sz. 215-ben végződött, 2.160 évvel kezdődött korábban, i.e. 1946-ban (= -1945 csillagászatilag). A Kos kora Ábrahám életével kezdődött, Izrael népének megalapítójával, aki bevezette a kos áldozatot.

Azonban a megfelelő kultúrkorszak kezdete, Rudolf Steiner fentebb idézett közlésének megfelelően, i.e. 747 volt. Quintus Fabius szerint ez volt az az év, amikor Róma városát alapították.²⁵ Steiner terminológiájában a Kozhoz tartozó kultúrkorszakot, mely i.e. 747-ben kezdődött és 2.160 évig tartott, görög-római korszaknak nevezi, a negyedik kultúrkorszaknak a Vízözön óta. Fontos észrevennünk itt, hogy a Kos kultúrkorszak (i.e. 747 – i.sz. 1414) 1.199 évvel később kezdődött a Kos zodiákusi kor kezdete (i.e. 1946) után. 1.199 évet vett igénybe, hogy az új szellemi impulzus, mely i.e. 1946-ban vette kezdetét Ábrahám élete alatt, kulturális impulzussá váljon (a görög filozófia születésével, Róma megalapításával, és így tovább). Ugyanez vonatkozik az ötödik kultúrkorszakra (európai kultúrkorszak) is – mely a Halaknak felel meg –, mivel 1.199 év elteltével a Halak kor kezdete, i.sz. 215 (Mani próféta születése) után, i.sz. 1414-ben kezdődött el az ötödik kultúrkorszak. De mit jelent ez az 1.199 éves időperiódus?

Rudolf Steiner élete során kozmikus ritmusok teljes sorát azonosított-

23 Michelsen, *The American Sidereal Ephemeris, 2001-2025*.

24 Michelsen, *The American Sidereal Ephemeris, 1976-2000.*, 1.oldala az i.sz. 2376 dátumot adja meg.

25 Samuel, *Greek and Roman Chronology*, 249.old.

ta és dolgozta fel, melyek szerepet játszanak az emberiség történelmében. De csak egyszer jelölt meg egy hatszáz éves kulturális ritmust, egy előadásban, ahol egy hat évszázadig tartó periódusra utalt a reneszánsz és mai korok között:

Egy bizonyos fajta megújulás a reneszánszban...Azután megint egy hatszáz éves periódus...Ez elvezet minket ahhoz a periódushoz, melyben mi magunk élünk. Ma egy átmeneti kor elején élünk, a kultúra következő 600 éves hullámának elindulása előtt, amikor valami teljesen új fog beáramlani ránk.²⁶

Itt világos, hogy a 600 év, melyet Steiner úgy ír le, mint a „kultúra hullámát”, a fele annak az 1.199 éves időhídnak, mely a zodiákusi kor és annak kulturális korszakként történő manifesztálódása között van. Egyértelműen két 600 éves kulturális hullám telik el a zodiákusi kor kezdete és az annak megfelelő kultúrkorszak kezdete között. A Halak korra vonatkoztatva mindezt, az első 600 éves kulturális hullám 215-től 814-ig, Charlemagne (Karoling reneszánsz) halálának évéig tartott, a második 600 éves kulturális hullám pedig a korai reneszánsz ideje alatt zajlott, 814-től 1414-ig. Ha további 600 évet hozzáadunk ehhez, akkor 2014-hez, mint egy új kulturális hullám kezdetéhez jutunk. Így noha 1910-ben hangzottak el, az ember értelmezheti úgy Steiner szavait („Ma egy átmeneti kor elején élünk, a kultúra következő 600 éves hullámának elindulása előtt”), mint amelyek a 2014-es dátumra mutatnak rá. A 2014-es év a maja naptár 2012. decemberi, előre jövendölt végének fényében is meglehetősen szuggesztív dátum.²⁷

Szintén megnézhetjük az i.sz. 33-ban történt Golgotai Misztériumtól (Jézus Krisztus keresztfeszítésétől és feltámadásától) számított 600 éves periódust. I.sz. 633 (Mohammed halála utáni első év) jelezte az Iszlám felemelkedésének és terjedésének kezdetét. További 600 évvel később, 1233-ban láthatjuk a skolasztika térnyerését és a modern tudományok kezdeteit, melyet olyan alakok alapoztak meg, mint az angol filozófus, Roger Bacon (kb. 1214-1294). További 600 évvel ezután, Goethe halála után egy évvel, 1833-ban vége lett egy éranak Németországban. Ez volt

26 Steiner, *Background to the Gospel of St. Mark*, 152-153.old.

27 A 2012-es dátumról, mint bizonyos kortárs történelmi események kulminációjának dátumáról asztrológiai és más jellegű megfontolásokat talál a Powell és Dann, *Krisztus és a maja naptár* című könyvben.

az az év, amikor a huszonegy éves Kaspar Hauser, „Európa gyermeke” meghalt. Ő egy magasan fejlett individualitás volt, 1833-as meggyilkolása áldozat volt, párhuzamosan (de kisebb mértékben) Krisztus gólgotai áldozatával.²⁸

Az új zodiákusi kor kezdetétől mért 600 éves kulturális hullámok vizsgálatakor látjuk, hogy két ilyen kulturális hullám teszi ki az 1.199 éves időtartamot egy új zodiákusi kor kezdete és a hozzá kapcsolódó kultúrkorszak kezdete között. Az 1.199 éves periódus a „Vénusz pentagram” sziderikus zodiákusbeli körbeforgásának csillagászati időtartama. Ez alatt az 1.199 év alatt az új zodiákusi korhoz kapcsolódó szellemi hatás „lekerül”, és kulturális impulzussá transzformálódik. A szellemi impulzusnak ez a transzformációja és „lekerülése” a sziderikus zodiákus jegyeiből, hogy kulturális impulzussá váljon, pontosan az ún. időszellemek (görögül *archai*) tevékenységével van összefüggésben, melyek a Vénusz-szférához kapcsolódnak, melynek forgása a Vénusz pentagram lassú, a sziderikus zodiákus jegyein visszafelé történő mozgásával mérhető. Két 600 éves kulturális hullám alatt (összesen 1.199 év alatt) az időszellemek működésükkel a szellemi impulzusokat áttranszformálják a zodiákusi szintről, hogy azok aktívvá váljanak az emberiség kulturális életében. Ez az oka az 1.199 éves időhídnak egy új zodiákusi kor kezdete és a hozzá kapcsolódó kultúrkorszak kezdete között.²⁹

Mindezek hátterével, amikor a Vénusz pentagram 1.199 éves periódusát figyelembe vesszük, teljes összhang jön létre a sziderikus zodiákus tizenkét, 30°-os jegyet (egyenlő nagyságú konstellációkat) tartalmazó babiloni definíciója és Steiner kultúrkorszak-meghatározása között. Másképpen kifejezve, a babiloniak tisztánlátása (a zodiákusi konstellációk szellemi hatásának kiterjedésére/mértékére nézve) összhangban van Steiner tisztánlátásával, mely lehetővé tette Steiner számára, hogy ne csak leírja a kultúrkorszakok sorozatát, de időpontokkal is ellássa őket. A kétféle tisztánlátás pontos harmóniája, hozzávetőleg 2.500 éves eltéréssel, meglehetősen nagy megerősítést ad ahhoz a feltételezéshez, hogy a sziderikus zodiákus az autentikus asztrológiai zodiákus.

28 Steiner először egy karlsruhei előadásában mutatott rá Kaspar Hauser misztériumára, 1911-ben. Lásd Peter Tradowsky, *Kaspar Hauser*.

29 Lásd Powell, *Hermetic Astrology*, I. kötet, 3. fejezet. Itt egy meglehetősen részletes leírás található a Vénusz pentagram 1.199 éves körforgásáról a sziderikus zodiákus keretében. A Vénusz pentagram egy ötponτού csillag, melyben a pontokat a Vénusz és a Nap együttállásai jelölik ki egy nyolc éves időtartam alatt.